EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 18.05.2001
KOM(2001) 266 lopullinen

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Neuvosto antoi 14. heinäkuuta 1992 asetuksen (ETY) N:o 2081/92 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta.

Saksan viranomaiset ovat asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa vahvistetun yksinkertaistetun menettelyn mukaisesti antaneet säädetyssä määräajassa tiedoksi nimityksen "Bayerisches Bier" sen rekisteröimiseksi suojattuna maantieteellisenä merkintänä. Komissio on tutkinut, onko rekisteröintihakemus 2 ja 4 artiklan mukainen, ja sen mukaan nimitys täyttää asetuksen vaatimukset. Tämän vuoksi nimitykselle olisi myönnettävä suoja. Lisäksi jo mainetta saanut nimitys on suojattu Saksan ja eräiden jäsenvaltioiden (Ranska, Espanja, Italia, Kreikka) tekemin kahdenvälisin sopimuksin.

Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 7 artiklaa, jossa säädetään yksityiskohtaisesta rekisteröinnin vastaisen väitteen esittämismenettelystä saavutettujen oikeuksien ja muiden asiaankuuluvien seikkojen huomioon ottamiseksi, ei sovelleta 17 artiklassa säädetyn menettelyn yhteydessä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on tehtävä mahdolliset rekisteröinnin vastaiset väitteet sääntelykomiteassa. Useat jäsenvaltiot ovat esittäneet nimityksen "Bayerisches Bier" rekisteröintiehdotuksen vuoksi erilaisia väitteitä.

Väitteet perustuvat siihen, että:

– ilmaisu "Bayerisches Bier" tai sen käännös sisältyy moniin tavaramerkkeihin,

– ilmaisusta "Bayerisches" tai sen käännöksestä voidaan katsoa tulleen yleisnimi.

Komissio on tutkinut perusteellisesti näitä kysymyksiä ja mahdollisia ratkaisuja yhteisön sääntelyn puitteissa.

Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklassa säädetään, että rekisteröidyt nimitykset on suojattu väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty. Tämä tarkoittaa, että rekisteröinnin ja 13 artiklan 2 kohdassa säädetyn siirtymäajan jälkeen kolmas osapuoli, joka ei liity suojattuun maantieteelliseen merkintään, ei voi enää käyttää kyseistä nimitystä.

Asetuksen 14 artiklassa vahvistetaan kuitenkin sääntöjä, joiden mukaan 13 artiklassa tarkoitettujen tavaramerkkien käyttöä voidaan jatkaa, jos ne täyttävät eräät erityisesti kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset. On myös huomattava, että komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 johdanto-osan seitsemännessä kappaleessa viitataan nimenomaisesti kyseiseen 14 artiklan 2 kohtaan eli siihen mahdollisuuteen, että tavaramerkkiä ja maantieteellistä merkintää voidaan eräin edellytyksin käyttää samanaikaisesti. Periaate siis vahvistetaan neuvoston asetuksessa, ja se toistetaan komission asetuksessa, jossa rekisteröidään ensimmäiset nimitykset 17 artiklan menettelyn mukaisesti.

Koska eräät jäsenvaltiot ovat nimenomaisesti pyytäneet, että tässä asetusluonnoksessa säilytetään viittaus 14 artiklan 2 kohtaan tiettyjen sellaisten tavaramerkkien osalta, joihin kyseistä säännöstä voidaan periaatteessa soveltaa, johdanto-osan kappaleissa mainitaan esimerkkejä tällaisista tavaramerkeistä, rajoittamatta kuitenkaan kansallisen tuomioistuimen yhteisön säännösten mukaisesti tekemiä päätöksiä. Kyseisiä tavaramerkkejä koskeva virallinen tutkimus on tehty jättö- ja rekisteröintipäivämäärien, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 89/104/ETY vaatimusten sekä tavaramerkkien haltijoiden toimittamien erilaisten todisteiden osalta.

Asetuksen 3 artiklassa taas säädetään määritelmästä ja täsmällisistä perusteista päätettäessä, onko nimityksellä yleisnimen luonne. Kyseisen säännöksen mukaan arviointi on tehtävä suhteessa yhteisön eli jäsenvaltioiden tilanteeseen. Koska yleisnimiä ei rekisteröidä, kyseessä on asetuksen olennainen seikka, jota on arvioitava yksityiskohtaisesti silloin kun tällainen kysymys ilmenee jonkin nimityksen kohdalla. Tanskan, Ruotsin ja Suomen viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että ilmaisusta "Bayerisches" tai sen niiden kielisestä käännöksestä on tullut niiden kielessä ja alueella yleisnimi.

Tämän vuoksi kaikilta jäsenvaltioilta on pyydetty lisätietoja siitä, onko kyseinen nimitys ja/tai sen käännös mahdollisesti yleisnimi, jotta voitaisiin tehdä päätös yhteisön tilanne huomioon ottaen. Vastaukset on tutkittu, ja on selvää että nimityksestä "Bayerisches" ei ole tullut yhteisössä yleisnimeä. Kyseisen nimityksen tanskankielisestä käännöksestä näyttäisi olevan tulossa yleisnimi tanskan kielellä. Tämä koskee kuitenkin vain tanskan kieltä, sillä samaa ei näytä toimitetuista tiedoista huolimatta tapahtuvan muissa kielissä eli ruotsissa ja suomessa. Tämän vuoksi ja 3 artiklan säännökset huomioon ottaen nimityksen "Bayerisches Bier" yleisnimen luonnetta ei ole voitu osoittaa. Vaikka siitä on mahdollisesti tullut yleisnimi yhdessä jäsenvaltiossa, se ei ole riittävä peruste päätyä siihen, että nimityksellä on yleisnimen luonne 3 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

Nimityksen "Bayerisches Bier" rekisteröintiä suojattuna alkuperänimityksenä koskeva komission asetusluonnos toimitettiin 30. maaliskuuta 2001 maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä käsittelevään komiteaan.

Äänestyksen tulos oli seuraava: puolesta 58, vastaan 10, äänestämästä pidättyi 19. Lausuntoa ei siis annettu.

Äänet jakaantuivat seuraavasti:

Puolesta: Belgia, Saksa, Kreikka, Espanja, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti.

Vastaan: Tanska, Ruotsi, Suomi.

Äänestämästä pidättyivät: Ranska, Itävalta, Portugali.

Vastaan äänestäneiden tai äänestämästä pidättäytyneiden esittämät syyt:

a) Nimityksestä "Bayerisches" ja sen tanskan-, ruotsin- ja suomenkielisistä käännöksistä on tullut näissä kielissä yleisnimi. Tämän vuoksi nimitystä "Bayerisches" ei pitäisi rekisteröidä, tai olisi pitänyt löytää ratkaisu jotta kyseistä nimitystä ja/tai sen käännöksiä näillä kielillä voitaisiin edelleen käyttää rekisteröinnistä huolimatta (Tanska, Ruotsi, Suomi).

b) Johdanto-osan 5 kappale, joka koskee yleisnimen luonnetta, ei ole ratkaisu ongelmaan, eikä siinä myöskään oteta huomioon ruotsin- ja suomenkielisen nimityksen yleisnimen luonnetta (Tanska, Ruotsi, Suomi).

c) Johdanto-osan 4 kappale, jossa mainitaan esimerkkinä eräitä muodollisesti 14 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttäviä tavaramerkkejä, ei ole tarpeellinen. Arvioinnin suorittajan pitää olla kansallinen tuomioistuin eikä komissio (Ranska, Portugali).

d) Nimityksen "Bayerisches" rekisteröiminen ei saa estää ilmaisun käyttämistä tietynlaisen oluen yhteydessä (Itävalta).

Komissio katsoo, että nämä väitteet eivät ole perusteltuja, seuraavista syistä:

a) Asetuksen 3 artiklan mukaan siinä tarkoitettua yleisnimen luonnetta on arvioitava suhteessa koko yhteisöön eli suhteessa jäsenvaltioiden tilanteeseen. Vaikka kyseisestä nimityksestä (ja/tai sen käännöksistä) on mahdollisesti tullut yleisnimi yhdessä jäsenvaltiossa, se ei riitä osoittamaan eikä sen perusteella voida katsoa nimityksellä olevan yleisnimen luonne asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä.

b) Todisteet mahdollisesta yleisnimen luonteesta toimitettiin ja niiden katsottiin täyttävän 3 artiklan määritelmän edellytykset tanskan kielessä muttei ruotsin eikä suomen kielessä. Asetuksen oikeudellisessa kehyksessä ei myöskään sallita käytettävän yleisnimeä pidettäessä tuotetta kaupan jossain jäsenvaltiossa silloin kun kyseinen nimi on rekisteröity asetuksen nojalla eli varattu ainoastaan tuottajille, jotka täyttävät eritelmän vaatimukset. Tämä mahdollisuus on sallittu ainoastaan silloin kun nimi on tavaramerkki. Tällöin samanaikainen käyttö on sallittua eräin edellytyksin. Tällainen on tilanne esimerkkinä esitettyjen tavaramerkkien kohdalla. Muita tiedoksi annettuja tavaramerkkejä ei ole otettu huomioon, koska samanaikaista käyttöä koskevat edellytykset eivät täyty. Tavaramerkki on pitänyt rekisteröidä hyvässä uskossa ennen maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen jättämistä, eikä jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 89/104/ETY säädettyjä tavaramerkin mitättömyysperusteita saa olla. Vaikka kyseessä oleva nimitys on yleisnimi jossain jäsenvaltiossa, se ei estä nimityksen rekisteröintiä, jos se täyttää asetuksen vaatimukset, kuten tässä tapauksessa.

c) Kansallisen tuomioistuimen on riitatapauksissa arvioitava tapauskohtaisesti kaikki seikat huomioon ottaen, sovelletaanko 14 artiklan 2 kohtaa tiettyyn tavaramerkkiin. Komissio voi kuitenkin perustella, selkeyttää ja selittää tilannetta erityisesti tarvittavat tiedot toimittaneen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä, kuten tilanne oli Alankomaiden, Tanskan ja Ruotsin kohdalla. Ruotsin valtuuskunta pyysi alunperin eräiden ruotsalaisten tavaramerkkien sisällyttämistä johdanto-osan neljänteen kappaleeseen. Niistä yhden katsottiin täyttävän 14 artiklan 2 kohdan vaatimukset. Valtuuskunta pyysi kuitenkin sittemmin, että kyseistä tavaramerkkiä ei sisällytetä tekstiin, minkä vuoksi se poistettiin. Asetuksen 14 artiklan 2 kohtaa sovelletaan siitä huolimatta, että tavaramerkki ei sisälly kyseiseen johdanto-osan kappaleeseen, joka on vain suuntaa-antava ja jolla ei ole oikeusvaikutusta.

d) Asetuksen 13 artiklassa säädettyä suojaa sovelletaan paitsi rekisteröidyn nimityksen käännökseen myös ilmaisuihin kuten "laatu", "tyyppi", "menetelmä", "tuotettu kuten", "jäljitelmä" tai muu samankaltainen ilmaisu.

Koska komission asetusluonnoksesta ei ole annettu lausuntoa, komissio toimittaa tämän ehdotuksen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan neljännen kohdan mukaisesti ja ilmoittaa siitä parlamentille.

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1068/97 [2], ja erityisesti sen 17 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Saksan asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti ilmoittamasta yhdestä nimityksestä on pyydetty lisätietoja sen varmistamiseksi, että kyseinen nimitys on mainitun asetuksen 2 ja 4 artiklan mukainen. Lisätietojen tarkastelu osoittaa, että kyseinen nimitys on mainittujen artiklojen mukainen. Sen vuoksi nimitys on tarpeen rekisteröidä ja lisätä komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 813/2000 [4], liitteeseen.

(2) Saksan viranomaisten ilmoitettua hakemuksesta, joka koskee nimityksen "Bayerisches Bier" rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä, Alankomaiden ja Tanskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle oluesta käytettyjen tavaramerkkien olemassaolosta, mainittu nimitys mukaan luettuna.

(3) Toimitettujen tietojen perusteella voidaan todeta "Bavaria" -tavaramerkin olemassaolo sekä sen asianmukaisuus. Saatavilla olevien tietojen nojalla katsottiin lisäksi, että nimityksen "Bayerisches Bier" rekisteröinti ei ole omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa. Näin ollen maantieteellinen merkintä "Bayerisches Bier" ja tavaramerkki "Bavaria" eivät ole asetuksen (ETY) N:o 2081/92 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa.

(4) Koska on kyse tavaramerkeistä, jotka täyttävät muodollisesti 14 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset, vaikuttaa siltä, että tiettyjä tavaramerkkejä kuten alankomaalaista "Bavaria" -tavaramerkkiä ja tanskalaista "Høker Bajer"

---

1 EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.
2 EYVL L 156, 13.6.1997, s. 10.
3 EYVL L 148, 21.6.1996, s. 1.
4 EYVL L 100, 20.4.2000, s. 5.

-tavaramerkkiä voidaan käyttää edelleen huolimatta maantieteellisen merkinnän "Bayerisches Bier" rekisteröinnistä, edellyttäen että kuluttajia ei johdeta harhaan tuotteiden maantieteellisen lähtöisyyden suhteen.

(5) Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 3 artiklan mukaan nimityksen rekisteröinnin estävä yleisnimen luonne on arvioitava ottaen huomioon koko yhteisön tilanne. Vaikka kyseessä olevassa tapauksessa on osoituksia siitä, että ilmaisuista "bajersk" ja "bajer", jotka ovat tanskankielisiä käännöksiä nimitykselle "Bayerisches", on tulossa ilmaisun "olut" rinnakkaisilmaisu eli siis yleisnimi, nimityksellä "Bayerisches" tai sen käännöksillä ei ole osoitettu olevan yleisnimen luonnetta muissa kielissä ja muissa jäsenvaltioissa.

(6) Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 15 artiklassa säädetty komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täydennetään asetuksen (EY) N:o 1107/96 liite tämän asetuksen liitteessä olevalla nimityksellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

ASETUKSEN (ETY) N:o 2081/92 LIITTEESSÄ I MAINITUT TUOTTEET

Oluet

SAKSA

Bayerisches Bier (SMM)